

Expunere de motive

Situația socio-demografică din România, caracterizată de o reducere substanțială a natalității în ultimii douăzeci de ani, la care se adaugă un puternic flux migratoriu al populației tinere către țările Uniunii Europene, impune implementarea de urgență a unor măsuri menite să înlăture cauzele reducerii substanțiale a populației.

Un prim pas a fost făcut prin emiterea OUG 148/2005, privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului în vârstă de până la 2 ani. Din păcate, efectele OUG 148/2005, adoptată prin Legea nr. 7/2007, încetează odată cu împlinirea vârstei de doi ani (trei ani pentru copilul cu handicap). Pentru perioada cuprinsă între vârsta de doi ani sau reîncadrarea în muncă înainte de împlinirea vârstei de doi ani și perioada școlară, politicile de sprijinirea familiei în vederea creșterea copilului preșcolar lipsesc cu desăvârșire.

Statisticile confirmă faptul că părinții care se reîncadrează în muncă, după expirarea concediului prevăzut de vârstei de doi ani OUG 148/2005, adoptată prin Legea nr. 7/2007, sau chiar înainte de acest termen, optează fie pentru îngrijirea copilului/copiilor la domiciliu cu ajutorul bonelor ocazionale, rude sau prieteni, fie la instituții de îngrijire preșcolară autorizate sau neautorizate conform legii, fără a fi împlinite niște standarde de calitate minimale pentru îngrijirea lor. În plus, cei mai mulți părinți nu dispun de mijloace financiare suficiente pentru a apela nici măcar la astfel de modalități de îngrijire a propriilor copii, optând pentru alternative ce poate periclita iremediabil sănătatea fizică și psihică a copiilor.

Pentru aceste motive, prezenta lege dorește să ofere un sprijin direct părinților care optează pentru o variantă legală de îngrijire a copilului/copiilor, fie pe baza unui contract de bonă, fie într-un cadrul instituțional autorizat conform legii.

Prezenta lege se aplică numai în situația în care ambii părinți lucrează, pentru că, în situația în care unul dintre părinți nu dispune

de un loc de muncă, se presupune că el poate contribui la îngrijirea directă a copilului/copiilor.

Prezenta lege se aplică și familiilor monoparentale, cu condiția ca sprijinul să fie acordat numai acelui părinte care deține tutela legală a copilului/copiilor.

Trebuie specificat faptul că acordarea acestui sprijin nu afectează bugetul asigurărilor sociale și nu crează o sarcină suplimentară asupra celorlalte componente ale bugetului consolidat, deoarece sprijinul se materializează în creșterea plafonului deductibilității fiscale pe veniturile salariale, la o valoare de cel mult 4.000 de lei, pentru fiecare copil aflat în întreținere. La o valoare de 16% a cotei unice de impozitare, valoare maximă poate fi de 640 lei, pentru fiecare copil aflat în întreținere. Este vorba strict despre valoare maximă ce o poate atinge sprijinul, însă luând în calcul venitul salarial mediu brut pe economie media sprijinului se va situa în jurul valorii de 250 de lei.

Sprijinul nu presupune nici un fel de sarcină birocratică suplimentară pentru administrațiile locale, ci doar pentru cele administrațiile fiscale locale, pentru că analiza eligibilității precum și acordarea sprijinului vor cădea în sarcina și responsabilitatea angajatorului.

Față de cele prezentate mai sus și luând în considerare necesitatea orientării politicilor statale către creșterea și îngrijirea sănătoasă a copiilor, înaintăm spre dezbatere și adoptare prezenta lege.

Anexăm lista cu inițiatori

TABEL NOMINAL

cu inițiatorii Proiectului de lege privind pentru îngrijirea copilului preșcolar

1.	IACOB ITRACIȚIA - IRELIKA	
2.	MILITARU CONSTANȚA SEVERUS	
3.	POJESCU COSTIN MIHAI	
4.	NOVEA COSUELE BĂNDĂȘ	
5.	~~TRIF~~ TRIF - FIUȚA STELIAN	
6.	ALECU VALERIU	
7.	TRĂSCULESCU ALIN	
8.	SPINU TEODORA-MOENUS	Spinu Td. - PDL
9.	MUSTEA - SERBAN RAJIVAN	
10.	SANBRO MIHAELA	